

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

De vultu eius in spica. n. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

in Cælo cum Dominus ad iudicandum venerit. Alleluia. Tum breui Hymno salutate Virgine Matre, repetitisq; aliquoties verbis Christi Dñi ex Psalmo, *In manus tuas commendo spiritum meum*, decussatis ad pectus brachijs, petensq; à Deo vt id signum in corde ad extremum vsque portaret, de scala deijcitur: Parâ em carnificem quâto cyus funem præscindere clamore populus deterret, ingeminans abstinere, abstinere, pendeat ad extremum spiritum. Morientem altum silentium, & multa commiseratio consecuta est; alijs ex modesta gravitate, alijs ex animi vultuq; constantia (quæ & in mortuo perseveravit) alijs ex prudentibus responsis arguentibus in talem virum tam atrox facinus cadere non potuisse; Sanctumque & in Cælum haud dubie receptum pronuntiabant. *Tam est valda in quantumuis falsa criminatione Innocentia; quam Deus Optimus Maximus confirmare voluisse videtur hoc ostento.*

XXXIV. Cùm turba ab theatro tantisper secessisset, *Ioannes VVilkinsonus*, honesto loco natus Iuuenis Catholicus, non tam visendi quàm si qua ratione posset nonnihil reliquiarum tollendi studio accedens, quarebat inter paleas colligendo sanguini subiectas, si fortè quid occurreret, cùm nec opinanti, & incerto qui id accidisset, spica tineta cruore defertur in manus: voti compos, rectâ domum Matronæ spectatæ fidei & pietatis contendit traditq; spicam; illa Crystallo in lusa religiosè custodit. Non multos post dies incidit sermo de *Garnetto*, & de reliquijs cum quodam matronæ bene noto viro, præsentate *Ioanne*; hic audis videndi colendique sumpto in manus Crystallo & diligenter lustrato. "Quid vos, inquit, de sanguine? Ego præter humanâ faciem nihil video." Exciuit ea vox Matronâ & *Ioannem*, eò magis attonitos quòd præter paucas in spica sanguinis guttas nihil antea conspexerant; tû verò alios & alios, cùm sibi vix ipsi crederent, veritatis vel exploratores vel testes adhibuerunt. Cùm constanter pluribus & humana ea effigies, & verò *Garnetti* quàm similima videretur, diuino beneficio viuentem in suo sanguine Martyrem agnouerunt. Dumq; alij, vt fit, alijs Catholici rem indicant, & concurrationes videndi causâ fiunt, neque contineri iam Catholicorum conscientia eius fama potest, periculosa Dominis esse capit. Igitur ad Hispanientem Legatum perlata, vt attulit Dominis securitatem ita multo reddita est illustrior. Nam ab illo primarijs Regni Proceribus ostensa & consiliarijs, non Regiâ modò vibentq; sed vniuersam Insulam compleuit admiratione. Cantuariensis Pseudo Archiepiscopus indignum ratus se Præsule tantum, & quidem paleâ, Caluinianæ superstitioni vulnus inflicto, ea de re quæstionem instituens plures coniecit in carcerem ad quos eam spicam pertinuisse suspicaretur. Ferunt etiam accitos pictores qui rem arte imitarentur vt miraculi auctoritas eleuaretur; Qui cum respondissent humano artificio perfici id nullo modo posse, prodigium suo iudicio confirmarunt. Nec minor Procuratoris Regij iudiciumque rabies qui lædi Majestatem clamabant si quem ipsi non ita pridem damnarant, eum diuina sententia tanto edito ostento absolueret. Sed qui muscis olim culicibusq; egit suorum in Ægypto causam cõtuditq; Regis perniciâ, idem duabus sanguinis

T t

gut-

1606. guttulis atq; exiguo stramine Martyris sui existimationi consuluit & perculit aduersarios. Erat ea effigies in media spicæ longitudine, os, oculos, nares, genas, barbam, collum, in vno quasi folliculo ostentans, tamq; accuratè ad similitudinem expressa, vt melius nullo artificis penicillo adumbrari quidquam posse videretur. Quam etsi plures ex nostræ Societatis hominibus, conspexerint, (in quibus ego indignus numeror) extetq; in Collegio nostro Leodiensi visa (nulli enim potius consignari debuit quàm nostræ Societati) non erit abs re nobilis viri testimonium adnectere; cuius est hæc attestatio.

Despica
Attestatio.

Ego Conrardus de Vrſel, dictus Grobendonque, Eques, & Baro de Hocque, his declaro quod existens Londini Anno 1606. Legatus suarum Celsitudinum apud Regem Magnæ Britanniæ, allata est ad me, spica straminea tincta sanguine, vt dicebatur, Reuerendi Patris *Henrici Garnetti* è Societate *Iesu* supplicio affecti, quæ spica dicebatur representare eius effigiem; quam cum diu & curiolè fuisset intuitus, visa est mihi habere formam vultus; non tamen possum dicere quod referat Patrem, quia non sum cum eo viuo versatus; solum vidi illum cum ad supplicium traheretur. Rogatus super hac redare testimonium, præsentem signavi meo nomine & sigillo, Bruxellis 9. Decembris. Anno 1625.

Baro de Hobocque.

Locus Sigilli. Hæc vir Illustrissimus oculatus testis; Iuvat tamen ipsius *Ioannis VVilkinsoni* narratione integram adiungere, quam à morte proximo exceperunt plures ex nostris Patribus & Alumnis Audomarenſis Seminarij.

Ioannis
VVilkinsoni
morientis
de eadem
testimonium.

XXV. Nam post acceptam spicam cum de vita Religiosè instituenda cogitaret, rebus suis utcunque diuenditis, Audomaropolim in Belgium profectus, atque inter Collegij illius Alumnos adscriptus est. Ibi dum sibi comparat necessariam ad id vitæ genus literarum scientiam, morbo correptus, & desperata corporis salute depositus, hanc rei gestæ seriem coram testibus iuratus edidit, ac manu sua subscripsit. Ego *Ioannes VVilkinsonus* ex graui morbo decumbens, & medicorum iudicio sine spe vitæ relictus, vt Religione me soluam quâ erga Deum & Sanctos teneor, exponam modum quo spicam inueni, in qua effigies Beati Patris *Garnetti* conspicitur.

Pridie eius Diei quo Pater *Garnettus* est supplicio affectus, ingens animo est iniecta cupido spectandæ necis & referendi quidpiam ex eius reliquijs. Spem verò tam certâ concepisse fore omnino vt voti compos fierem, vt dubitare non potuerim quin aliquid visurus essem quo Sancti sui Deus Innocentiam testaretur; cumque mihi frequenter eiusmodi cogitatio recursaret, cum conabar abigere nè miraculum expectans vbi necesse non erat, Deum tentando irritarem. Postero die eo me contuli summo mane & proximum carnificinæ locum occupavi eodem in vestigio hærens dum adesset *Garnettus*. Tantus autem ab aduentu Patris equitum concursus factus est, & populi tam ingens turba, vt stationem tenere non possem, neque clarè audire quæ diceret; notavi tamen plura quæ mihi non parum solacij attulerunt.

In primis